

Ratificació de la Convenció sobre els Drets de l'Infant, de 22-11-95.

Govern

Convenis internacionals

Ratificació

de la Convenció sobre els Drets de l'infant

Atès que el Ministre de Relacions Exteriors signà, pel Principat d'Andorra, el dia 2 d'octubre de 1995, la Convenció sobre els Drets de l'Infant, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989,

Atès que el Consell General en la sessió del dia 21 de novembre de 1995 va aprovar l'esmentada Convenció sobre els Drets de l'Infant, amb les declaracions següents, proposades pel Govern:

El Govern del Principat d'Andorra formula les declaracions següents:

A. El Principat d'Andorra declara deplorar l'absència de prohibició en la Convenció sobre els Drets de l'Infant, de la utilització dels nens en els conflictes armats.

També vol expressar la seva disconformitat amb el que disposen els paràgrafs 2 i 3 de l'article 38 referent a la participació i al reclutament de nens a partir dels quinze anys.

B. El Principat d'Andorra declara aplicar les disposicions dels articles 7 i 8 de la Convenció sempre que no afectin el que preveu l'article 7 del capítol II - De la nacionalitat andorrana - de la Constitució del Principat d'Andorra.

L'article 7 de la Constitució del Principat d'Andorra disposa:

"1. La condició de nacional andorrà, així com les seves conseqüències jurídiques, s'adquireix, es conserva i es perd d'acord amb el que es reguli en Llei Qualificada.

2. L'adquisició o el manteniment d'una nacionalitat diferent de l'andorrana implicarà la pèrdua d'aquesta en els termes i terminis fixats per la llei."

Nosaltres, els Coprínceps, havent vist i examinat l'esmentada Convenció, la signem i manifestem el consentiment de l'Estat per obligar-se d'acord amb el que s'hi disposa, dins el límit de les declaracions

formulades respecte de la Convenció esmentada i, amb aquest fi, manem expedir aquest instrument de Ratificació, degudament signat per nosaltres i contrasignat pel Ministre de Relacions Exteriors.

Andorra la Vella, vint-i-dos de novembre de 1995

Joan Martí Alanís

Jacques Chirac

Copríncep d'Andorra

Copríncep d'Andorra

Manuel Mas Ribó

El Ministre de Relacions Exteriors

Convenció

sobre els Drets de l'infant

Adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989

Preàmbul

Els Estats parts en la present Convenció,

Considerant que, de conformitat amb els principis proclamats en la Carta de les Nacions Unides, el reconeixement de la dignitat inherent a tots els membres de la família humana, i també que la igualtat i el caràcter inalienable de llurs drets són el fonament de la llibertat, de la justícia i de la pau en el món,

Tenint present el fet que els pobles de les Nacions Unides han proclamat un cop més, en la Carta, llur fe en els drets fonamentals de l'home i en la dignitat i el valor de la persona humana, i que han decidit afavorir el progrés social i instaurar millors condicions de vida en una major llibertat,

Reconeixent que les Nacions Unides, en la Declaració Universal dels Drets Humans i en els Pactes Internacionals relatius als drets humans, han proclamat i han acordat que tothom pot fer valer tots els drets i totes les llibertats que s'hi enuncien sense cap mena de distinció, especialment, per motiu de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinió política o de qualsevol altra mena, d'origen nacional o social, de situació econòmica, de naixement o de qualsevol altra situació,

Recordant que, en la Declaració Universal dels Drets Humans, les Nacions Unides han proclamat que la infància té dret a una ajuda i a una assistència especials,

Convençuts que la família, unitat fonamental de la societat i entorn natural per al creixement i el benestar de tots els seus membres, i en concret dels infants, ha de rebre la protecció i l'assistència que necessita per a poder jugar plenament el seu paper en la comunitat,

Reconeixent que l'infant, per al desenvolupament harmoniós de la seva personalitat, ha de créixer en el si d'una família, en un clima de felicitat, d'amor i de comprensió,

Considerant que és necessari preparar plenament l'infant perquè tingui una vida independent en la societat, i que hom l'eduqui en l'esperit dels ideals proclamats en la Carta de les Nacions Unides, i en particular en un esperit de pau, de dignitat, de tolerància, de llibertat, d'igualtat i de solidaritat,

Tenint present que la necessitat d'atorgar una protecció especial a l'infant ha estat anunciada en la Declaració de Ginebra de 1924 sobre els drets de l'infant i en la Declaració dels Drets de l'Infant adoptada per l'Assemblea General el 20 de novembre de 1959, i que ha estat reconeguda en la Declaració Universal dels Drets Humans (Ap. 1975-85, 3626), en el Pacte Internacional relatiu als Drets Civils i Polítics (R. 1977, 893 i Ap. 1975-85, 3630) (en particular en els articles 23 i 24), en el Pacte Internacional sobre els Drets Econòmics, Socials i Culturals (R. 1977, 894 i Ap. 1975-85, 3631) (en particular, en l'article 10) i en els estatuts i instruments pertinents de les institucions especialitzades i de les organitzacions internacionals que es preocupen del benestar de l'infant,

Tenint present que, com s'indica en la Declaració dels Drets de l'Infant, "l'infant, com a conseqüència de la seva manca de maduresa física i intel·lectual, necessita una protecció i unes atencions especials, especialment una protecció jurídica apropiada tant abans com després del naixement",

Recordant les disposicions de la Declaració sobre els principis socials i jurídics aplicables a la protecció i al benestar dels infants, considerats sobretot des del punt de vista de les pràctiques en matèria d'adopció i de col·locació en famílies d'acolliment a escala nacional i internacional, del Conjunt de les regles mínimes de les Nacions Unides relatives a l'administració de la justícia de menors (Regles de Beijing), i de la Declaració sobre la protecció de les dones i dels infants en estats d'emergència i de conflicte armat,

Reconeixent que en tots els països del món hi ha infants que viuen en condicions particularment difícils, i que és necessari atorgar a aquests infants una atenció particular,

Tenint degudament en compte la importància de les tradicions i els valors culturals de cada poble en la

protecció i el desenvolupament harmoniosos de l'infant,
Reconeixent la importància de la cooperació internacional
per a la millora de les condicions de vida dels infants en
tots els països, i en particular en els països en vies de
desenvolupament,

Han convingut el que segueix:

Primera part

Article 1

Als efectes de la present Convenció, per infant hom entén
tot ésser humà menor de divuit anys, llevat que, en
virtut de la legislació que li sigui aplicable, assoleixi
la majoria d'edat més aviat.

Article 2

1. Els Estats parts es comprometen a respectar els drets
que s'enuncien en la present Convenció i a garantir-los a
qualsevol infant que depengui de llur jurisdicció, sense
cap mena de distinció, independentment de la raça, el
color, el sexe, la llengua, la religió, l'opinió política
o d'altra mena, l'origen nacional, ètnic o social, la
situació econòmica, els impediments físics, el naixement
o qualsevol altra condició de l'infant, dels seus pares o
dels seus representants legals.

2. Els Estats parts prenen totes les mesures apropiades
perquè l'infant estigui efectivament protegit contra
totes les formes de discriminació o de sanció motivades
per la situació jurídica, les activitats, les opinions
declarades o les conviccions dels seus pares, dels seus
representants legals, o dels membres de la seva família.

Article 3

1. En totes les decisions que afectin els infants, preses
per institucions públiques o privades de protecció
social, tribunals, autoritats administratives o òrgans
legislatius, una consideració primordial ha d'ésser
l'interès superior de l'infant.

2. Els Estats parts es comprometen a garantir a l'infant
la protecció i les atencions necessàries pel seu
benestar, tenint en compte els drets i els deures dels
seus pares, dels seus tutors o de qualsevol altra persona
que legalment en sigui responsable, i a tal efecte prenen
totes les mesures legislatives i administratives
apropiades.

3. Els Estats parts vetllen per tal que el funcionament
de les institucions, els serveis i els establiments que
tenen els infants a llur càrrec i garanteixen llur
protecció sigui conforme a les normes fixades per les
autoritats competents, particularment en l'àmbit de la
seguretat i de la salut i en tot allò relatiu al nombre i

la competència de llur personal i també a l'existència d'un control apropiat.

Article 4

Els Estats parts es comprometen a prendre totes les mesures legislatives, administratives i altres que siguin necessàries per posar en pràctica els drets reconeguts per la present Convenció. En el cas dels drets econòmics, socials i culturals, prenen aquestes mesures dins els límits dels recursos que estan a la seva disposició i, si s'escau, en el marc de la cooperació internacional.

Article 5

Els Estats parts respecten la responsabilitat, el dret i el deure que tenen els pares o, si s'escau, els membres de la família ampliada o de la comunitat, segons estableixi el costum local, els tutors o altres persones legalment responsables de l'infant, de donar-li, d'una manera que correspongui al desenvolupament de les seves capacitats, l'orientació i l'assessorament apropiats per a l'exercici dels drets que li reconeix la present Convenció.

Article 6

1. Els Estats parts reconeixen que tots els infants tenen el dret inherent a la vida.
2. Els Estats parts asseguren en la màxima mesura possible la supervivència i el desenvolupament de l'infant.

Article 7

1. Hom enregistra l'infant immediatament després del seu naixement. A partir del seu naixement l'infant té dret a un nom i a adquirir una nacionalitat i, en la mesura en què sigui possible, té el dret de conèixer els seus pares i d'ésser educat per ells.
2. Els Estats parts vetllen per posar aquests drets en pràctica de conformitat amb llur legislació nacional i amb les obligacions que els imposen els instruments internacionals aplicables en la matèria, en particular en els casos en què a falta d'això l'infant esdevindria apàtrida.

Article 8

1. Els Estats parts es comprometen a respectar el dret de l'infant a preservar la seva identitat, cosa que inclou la seva nacionalitat, el seu nom i les seves relacions familiars, tal qual es reconeixen per llei, sense ingerències il·legals.
2. Si de manera il·legal hom priva un infant d'alguns o de tots els elements constitutius de la seva identitat, els Estats parts han d'atorgar-li l'assistència i la

protecció apropiades perquè la seva identitat sigui restablerta tant ràpidament com sigui possible.

Article 9

1. Els Estats parts vetllen perquè l'infant no sigui separat dels seus pares contra llur voluntat, llevat que les autoritats competents decideixin, sota reserva de revisió judicial i de conformitat amb les lleis i els procediments aplicables, que aquesta separació és necessària en l'interès superior de l'infant. Una decisió en aquest sentit pot ésser necessària en alguns casos particulars, per exemple, quan els pares maltracten o negligeixen l'infant, o quan viuen separadament i s'ha de prendre una decisió sobre el lloc de residència de l'infant.

2. En tots els casos previstos en l'apartat 1 del present article, totes les parts interessades han de disposar de la possibilitat de participar en les deliberacions i de fer conèixer llurs opinions.

3. Els Estats parts respecten el dret de l'infant separat dels seus pares o d'un d'ells de mantenir, de manera regular, relacions personals i contactes directes amb els seus pares, tret que això sigui contrari a l'interès superior de l'infant.

4. Quan la separació resulta de mesures preses per un Estat part, com ara la detenció, l'empresonament, l'exili, l'expulsió o la defunció (fins i tot la defunció, independentment de la seva causa, esdevinguda en el decurs d'una detenció) d'ambdós pares de l'infant o d'un d'ells, l'Estat part facilita, si se li sol·licita, als pares, a l'infant o, si escau, a un altre membre de la família, les informacions essencials sobre el lloc on es troben el membre o membres de la família, tret que la divulgació d'aquestes informacions perjudiqui el benestar de l'infant. Els Estats parts vetllen, a més a més, perquè la presentació d'una demanda d'aquestes característiques no comporti per ella mateixa conseqüències desfavorables per a la persona o les persones interessades.

Article 10

1. De conformitat amb l'obligació que incumbeix els Estats parts en virtut de l'apartat 1 de l'article 9, qualsevol demanda feta per un infant o pels seus pares per tal d'entrar en un Estat part o de sortir-ne amb la finalitat de procedir a la reunificació familiar és considerada, pels Estats parts, en un esperit positiu, amb humanitat i diligència. Els Estats parts vetllen, a més a més, perquè la presentació d'una demanda d'aquestes

característiques no comporti conseqüències desfavorables pels autors de la mateixa ni pels membres de llur família.

2. Un infant els pares del qual resideixen en Estats diferents té el dret de mantenir, llevat de circumstàncies excepcionals, relacions personals i contactes directes regulars amb els seus pares. Amb aquesta finalitat, i de conformitat amb l'obligació que incumbeix els Estats parts en virtut de l'apartat 1 de l'article 9, els Estats parts respecten el dret que tenen l'infant i els seus pares de marxar de qualsevol país, inclòs el seu, i de tornar al seu propi país. El dret de marxar de qualsevol país només pot ésser objecte de les restriccions prescrites per la llei que siguin necessàries per protegir la seguretat nacional, l'ordre públic, la salut o la moralitat públiques, o els drets i llibertats d'altri, i que siguin compatibles amb els altres drets reconeguts en la present Convenció.

Article 11

1. Els Estats parts prenen mesures per lluitar contra els desplaçaments il·lícits d'infants a l'estranger i la retenció il·lícita d'infants a l'estranger.

2. A tal efecte, els Estats parts, afavoreixen la conclusió d'acords bilaterals o multilaterals o l'adhesió als acords existents.

Article 12

1. Els Estats parts garanteixen a l'infant, que estigui en condicions de formar-se un judici propi, el dret d'expressar lliurement la seva opinió sobre tota qüestió que l'afecti; les opinions de l'infant han d'ésser degudament preses en consideració tenint en compte la seva edat i el seu grau de maduresa.

2. A tal fi, hom donarà especialment a l'infant la possibilitat d'ésser escoltat en qualsevol procediment judicial o administratiu que l'afecti, sigui directament, sigui per l'intermediari d'un representant o d'un organisme apropiat, de manera compatible amb les normes de procediment de la legislació nacional.

Article 13

1. L'infant té el dret a la llibertat d'expressió. Aquest dret comprèn la llibertat de recercar, de rebre i de difondre informacions i idees de tota mena, sense consideració de fronteres, de manera oral, escrita, impresa o artística, o per qualsevol altre mitjà elegit per l'infant.

2. L'exercici d'aquest dret només pot ésser objecte de les restriccions que siguin prescrites per la llei i que

siguin necessàries:

- a) pel respecte dels drets o de la reputació d'altri; o
- b) per la salvaguarda de la seguretat nacional, de l'ordre públic, de la salut o de la moralitat públiques.

Article 14

1. Els Estats parts respecten el dret de l'infant a la llibertat de pensament, de consciència i de religió.
2. Els Estats parts respecten el dret i el deure dels pares o, si s'escau, dels representants legals de l'infant, de guiar a aquest en l'exercici del dret suar esmentat de manera conforme amb el desenvolupament de les seves capacitats.
3. La llibertat de manifestar la seva religió o les seves conviccions només pot estar sotmesa a les restriccions prescrites per la llei i que són necessàries per preservar la seguretat pública, l'ordre públic, la salut i la moralitat públiques, o les llibertats i drets fonamentals d'altri.

Article 15

1. Els Estats parts reconeixen els drets de l'infant a la llibertat d'associació i a la llibertat de reunió pacífica.
2. L'exercici d'aquests drets només pot ésser objecte de les restriccions prescrites per la llei i que són necessàries en una societat democràtica en interès de la seguretat nacional, de la seguretat pública o de l'ordre públic, o per protegir la salut o la moralitat públiques, o els drets i llibertats d'altri.

Article 16

1. Cap infant serà l'objecte d'immixcions arbitràries o il·legals en la seva vida privada, la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni d'atacs il·legals al seu honor i a la seva reputació.
2. L'infant té el dret a la protecció de la llei contra tals immixcions o atemptats.

Article 17

Els Estats parts reconeixen la importància de la funció duta a terme pels mitjans de comunicació i vetllen perquè l'infant tingui accés a informació i materials que provenguin de fonts nacionals i internacionals diverses, especialment els que tenen com a objectiu promoure el seu benestar social, espiritual i moral i també la seva salut física i mental. Amb aquesta finalitat els Estats parts:

- a) Encoratgen els mitjans de comunicació a difondre informació i materials que presentin una utilitat social i cultural per a l'infant de conformitat amb l'esperit de l'article 29;

- b) Fomenten la cooperació internacional amb vista a produir, intercanviar i difondre informació i materials d'aquest tipus provinents de diferents fonts culturals, nacionals i internacionals;
- c) Fomenten la producció i la difusió de llibres per a infants;
- d) Animen els mitjans de comunicació a tenir especialment en compte les necessitats lingüístiques dels infants autòctons o que pertanyin a un grup minoritari;
- e) Afavoreixen l'elaboració de principis directors apropiats destinats a protegir l'infant contra la informació i els materials que perjudiquen el seu benestar, tenint en compte les disposicions dels articles 13 i 18.

Article 18

1. Els Estats parts s'extremen, de la millor manera possible, per tal de garantir el reconeixement del principi segons el qual ambdós pares tenen una responsabilitat comuna quant a l'educació i cria de l'infant i a assegurar-ne el seu desenvolupament. La responsabilitat d'educar l'infant i de assegurar el seu desenvolupament incumbeix, primer que tot, als pares o, si s'escau, als seus representants legals. L' preocupació fonamental ha d'ésser l'interès superior de l'infant.
2. Per garantir i promoure els drets enunciats en la present Convenció, els Estats parts atorguen l'ajuda apropiada als pares i als representants legals de l'infant en l'exercici de la responsabilitat que els pertoca d'educar i criar l'infant i asseguren la instauració d'institucions, d'establiments i de serveis encarregats de vetllar pel benestar dels infants.
3. Els Estats parts prenen totes les mesures apropiades per tal d'assegurar als infants, els pares dels quals treballen, el dret a beneficiar-se dels serveis i dels establiments de guarda d'infants per als quals compleixin les condicions requerides.

Article 19

1. Els Estats parts prenen totes les mesures legislatives, administratives, socials i educatives apropiades per protegir l'infant contra tota forma de violència, d'atac o de brutalitats físiques o mentals, d'abandonament o de negligència, de maltractaments o d'explotació, inclosa la violència sexual, durant el temps en què està sota la custòdia dels seus pares o d'un d'ells, del seu o seus representants legals o de qualsevol altra persona a qui hom l'hagi confiat.

2. Aquestes mesures de protecció inclouran, segons convingui, procediments eficaços per a l'establiment de programes socials que tinguin com a objectiu subministrar el suport necessari a l'infant i a aquells a qui hagi estat confiat, i també d'altres formes de prevenció i per a la identificació, la notificació, la remissió a una institució, la investigació, el tractament i el seguiment dels casos de maltractaments de l'infant descrits més amunt; així mateix, també hauran d'incloure, segons convingui, procediments d'intervenció judicial.

Article 20

1. Els infants que de manera temporal o definitiva siguin privats del seu entorn familiar, o que en llur propi interès no puguin ésser deixats en aquest entorn, tenen dret a una protecció i a una ajuda especial de l'Estat.

2. Els Estats parts preveuen per a aquests infants una protecció de substitució, de conformitat amb llur legislació nacional.

3. Aquesta protecció de substitució pot tenir la forma de la col.locació en una família, de la kafalah del dret islàmic, de l'adopció o, en cas de necessitat, de la col.locació en un establiment per a infants apropiat. A l'hora d'elegir entre aquestes solucions, hom té degudament en compte la necessitat d'una certa continuïtat en l'educació de l'infant, i també el seu origen ètnic, religiós, cultural i lingüístic.

Article 21

Els Estats parts que admeten i/o autoritzen l'adopció s'asseguren que l'interès superior de l'infant és la consideració primordial en la matèria, i:

- a) Vetllen perquè l'adopció d'un infant només sigui autoritzada per les autoritats competents que verifiquen, de conformitat amb la legislació i amb els procediments aplicables i en base a totes les informacions fiables relatives al cas considerat, que pot efectuar-se l'adopció tenint en compte la situació de l'infant en relació als seus pare i mare, parents i representants legals i que, si s'escau, les persones interessades han donat llur consentiment a l'adopció amb coneixement de causa, després d'haver-se assessorat degudament;
- b) Reconeixen que l'adopció a l'estranger pot ésser considerada com un altre mitjà per a garantir les atencions necessàries a l'infant, si aquest no pot, en el seu país d'origen, ésser col.locat en una família d'acolliment o adoptiva o ésser convenientment educat o criat;
- c) Vetllen, en cas d'adopció a l'estranger, perquè

l'infant és beneficiï de les garanties i les normes equivalents a les existents en cas d'adopció nacional;

d) Prenen totes les mesures apropiades per vetllar perquè, en cas d'adopció a l'estranger, la col.locació de l'infant no comporti en un benefici material indegut per a les persones que en són responsables;

e) Promouen els objectius del present article subscriuint compromisos o acords bilaterals o multilaterals, segons el cas, i en aquest marc s'esforcen a vetllar perquè les col.locacions d'infants a l'estranger siguin efectuades per autoritats o òrgans competents.

Article 22

1. Els Estats parts prenen les mesures apropiades perquè un infant que busca obtenir l'estatut de refugiat o que és considerat com a refugiat en virtut de les normes i procediments del dret nacional o internacional aplicable en la matèria, tant si està sol com si està acompanyat del seu pare i mare o de qualsevulla altra persona, es beneficiï de la protecció i de l'assistència humanitària volgudes per tal que pugui gaudir dels drets que li reconeixen la present Convenció i els altres instruments internacionals relatius als drets humans o de caràcter humanitari en els quals els dits Estats són part.

2. A tal fi, els Estats parts col.laboren, en la mesura en què ho creguin necessari, en tots els esforços fets per l'Organització de les Nacions Unides i les altres organitzacions intergovernamentals o no governamentals competents, col.laborant amb l'Organització de les Nacions Unides per protegir i ajudar els infants que es troben en aquesta situació i per recercar el pare i la mare o els altres membres de la família de tot infant refugiat amb vista a obtenir les informacions necessàries per reunir-lo amb la seva família. Quan hom no pot retrobar ni el pare, ni la mare, ni cap altre membre de la seva família, s'atorga a l'infant, segons els principis enunciats en la present Convenció, la mateixa protecció que a tot altre infant definitivament o temporalment privat del seu entorn familiar, independentment de quina en sigui la causa.

Article 23

1. Els Estats parts reconeixen que els infants mentalment o físicament discapacitats han de portar una vida plena i decent en condicions que garanteixin llur dignitat, afavoreixin llur autonomia i facilitin llur participació activa en la vida de la comunitat.

2. Els Estats parts reconeixen el dret dels infants discapacitats a beneficiar-se d'atencions especials i

fomenten i garanteixen, en la mesura dels recursos disponibles i quan hom els ho sol·liciti, l'atorgament als infants discapacitats que compleixin les condicions fixades i a tots aquells que els tenen al seu càrrec, d'una ajuda adaptada a l'estat de l'infant i a la situació dels pares o d'aquells que en són responsables.

3. Tenint en compte les necessitats particulars dels infants discapacitats, l'ajuda atorgada de conformitat amb l'apartat 2 del present article és gratuïta sempre que sigui possible, tenint en compte els recursos financers de llurs pares o d'aquelles persones a qui l'infant ha estat confiat, i està concebuda de tal manera que els infants discapacitats tinguin efectivament accés a l'educació, la formació, les atencions sanitàries, la reeducació, la preparació per a l'ocupació i les activitats recreatives, i es beneficiïn d'aquests serveis de manera apropiada per tal de garantir una integració social tant completa com sigui possible i llur realització personal fins i tot en l'àmbit cultural i espiritual.

4. En un esperit de cooperació internacional, els Estats parts afavoreixen l'intercanvi d'informacions pertinents en l'àmbit de l'atenció sanitària preventiva i del tractament mèdic, psicològic i funcional dels infants discapacitats, fins i tot per la difusió d'informacions relatives als mètodes de reeducació i als serveis de formació professional, i també l'accés a aquestes dades, amb vista a permetre als Estats parts de millorar llurs capacitats i llurs competències i d'ampliar llur experiència en aquests àmbits. A tal fi, es té especialment en compte les necessitats dels països en vies de desenvolupament.

Article 24

1. Els Estats parts reconeixen el dret de l'infant a gaudir del millor estat de salut possible i a beneficiar-se dels serveis mèdics i de reeducació. S'esforcen per garantir que cap infant sigui privat del dret a tenir accés a aquests serveis.

2. Els Estats parts s'esforcen per garantir la plena aplicació del dret suara esmentat i, en concret, prenen les mesures apropiades per:

- a) Reduir la mortalitat dels nòdrissos i dels infants;
- b) Garantir a tots els infants l'assistència mèdica i les atencions sanitàries necessàries, destacant el desenvolupament de l'atenció primària;
- c) Lluitar contra la malaltia i la malnutrició àdhuc en el marc de l'atenció primària, gràcies especialment a la

utilització de tècniques fàcilment disponibles i al subministrament d'aliments nutritius i d'aigua potable, tenint en compte els perills i els riscos de contaminació de l'entorn natural;

d) Garantir a les mares una atenció sanitària prenatal i postnatal apropiada;

e) Fer que tots els grups de la societat, en particular els pares i els infants, rebin una informació sobre la salut i la nutrició de l'infant, els avantatges de l'alletament, la higiene i la salubritat de l'entorn i la prevenció dels accidents, i es beneficiïn d'una ajuda que els permeti d'aprofitar aquesta informació;

f) Desenvolupar l'atenció sanitària preventiva, els consells als pares i l'educació i els serveis en matèria de planificació familiar.

3. Els Estats parts prenen totes les mesures eficaces apropiades amb vista a abolir les practiques tradicionals perjudicials per a la salut dels infants.

4. Els Estats parts es comprometen a afavorir i a fomentar la cooperació internacional amb vista a assegurar progressivament la plena realització del dret reconegut en el present article. A tal fi, hom té particularment en compte les necessitats dels països en vies de desenvolupament.

Article 25

Els Estats parts reconeixen el dret de l'infant, que ha estat internat en un establiment per les autoritats competents per rebre atencions, una protecció o un tractament físic o mental, a un examen periòdic del tractament a què estigui sotmès i de tota altra circumstància relativa al seu internament.

Article 26

1. Els Estats parts reconeixen a tots els infants el dret a beneficiar-se de la seguretat social, àdhuc les assegurances socials, i prenen les mesures necessàries per assegurar la plena realització d'aquest dret de conformitat amb llur legislació nacional.

2. Les prestacions han, quan escau, d'ésser atorgades tenint en compte els recursos i la situació de l'infant i de les persones responsables del seu manteniment, i també de tota altra consideració aplicable a la demanda de prestació feta per l'infant o en el seu nom.

Article 27

1. Els Estats parts reconeixen el dret de tots els infants a un nivell de vida suficient per permetre el seu desenvolupament físic, mental, espiritual, moral i social.

2. La responsabilitat d'assegurar, en els límits de llurs possibilitats i llurs mitjans financers, les condicions de vida necessàries al desenvolupament de l'infant, incumbeix, primer que tot, als pares o a les altres persones que tenen l'infant al seu càrrec.

3. Els Estats parts adopten les mesures apropiades, tenint en compte les condicions nacionals i en la mesura de llurs mitjans, per ajudar els pares i les altres persones que tenen l'infant al seu càrrec a donar efectivitat a aquest dret i ofereixen, si es necessari, assistència material i programes de suport, especialment en tot allò relatiu a l'alimentació, la roba i l'habitatge.

4. Els Estats parts prenen totes les mesures apropiades amb vista a assegurar el pagament de la pensió alimentària de l'infant per part dels pares o de les altres persones que tenen una responsabilitat financera envers ell, tant en el seu territori com a l'estranger. En particular, per tenir compte dels casos en què la persona que té una responsabilitat financera envers l'infant viu en un altre país que el de l'infant, els Estats parts afavoreixen l'adhesió a acords internacionals o la conclusió de tals acords i també l'adopció de qualsevol altre compromís apropiat.

Article 28

1. Els Estats parts reconeixen el dret de l'infant a l'educació, i en particular, amb vista a assegurar l'exercici d'aquest dret progressivament i en base a la igualtat d'oportunitats:

a) Instauren l'ensenyament primari obligatori i gratuït per a tots;

b) Fomenten l'organització de diferents formes d'ensenyament secundari, tant general com professional, els obren i els fan accessibles a tots els infants, i prenen mesures apropiades, com ara la instauració de la gratuïtat de l'ensenyament i l'oferiment d'una ajuda financera en cas de necessitat;

c) Garanteixen a tothom, per tots els mitjans apropiats, l'accés a l'ensenyament superior, en funció de les capacitats de cadascú.

d) Fan que la informació i l'orientació escolar i professional siguin obertes i accessibles a tots els infants;

e) Prenen mesures per fomentar la regularitat de la freqüentació escolar i la reducció dels percentatges de l'abandonament escolar.

2. Els Estats parts prenen totes les mesures apropiades

per vetllar perquè la disciplina escolar sigui aplicada de manera compatible amb la dignitat de l'infant com a ésser humà i de conformitat amb la present Convenció.

3. Els Estats parts afavoreixen i fomenten la cooperació internacional en l'àmbit de l'educació, especialment amb la finalitat de contribuir a eliminar la ignorància i l'analfabetisme en el món i de facilitar l'accés als coneixements científics i tècnics i als mètodes d'ensenyament moderns. A tal efecte, es té especialment en compte les necessitats dels països en vies de desenvolupament.

Article 29

1. Els Estats parts convenen que l'educació de l'infant ha de tenir com a objectiu:

- a) Afavorir la realització de la personalitat de l'infant i el desenvolupament dels seus dons i de les seves aptituds mentals i físiques, fins el màxim de les seves potencialitats;
- b) Inculcar a l'infant el respecte dels drets humans i de les llibertats fonamentals, i dels principis consagrats en la Carta de les Nacions Unides;
- c) Inculcar a l'infant el respecte dels seus pares, de la seva identitat, de la seva llengua i dels seus valors culturals, i també el respecte dels valors nacionals del país en el qual viu, del país del qual pot ésser originari i de les civilitzacions diferents a la seva;
- d) Preparar l'infant per assumir les responsabilitats de la vida en una societat lliure, en un esperit de comprensió, de pau, de tolerància, d'igualtat entre els sexes i d'amistat entre tots els pobles i grups ètnics, nacionals i religiosos, i amb les persones d'origen autòcton;
- e) Inculcar a l'infant el respecte de l'entorn natural.

2. Ni les disposicions del present article ni les de l'article 28 s'interpretaran de manera que atemptin contra la llibertat de les persones físiques o jurídiques de crear i de dirigir centres d'ensenyament, a condició que els principis enunciats en l'apartat 1 del present article siguin respectats i que l'educació donada en aquests centres sigui conforme a les normes mínimes prescrites per l'Estat.

Article 30

En els Estats on existeixen minories ètniques, religioses o lingüístiques o persones d'origen autòcton, els infants autòctons o que pertanyin a una d'aquestes minories no poden ésser privats del dret a tenir la seva pròpia vida cultural, de professar i de practicar la seva pròpia

religió o d'utilitzar la seva pròpia llengua en comú amb els altres membres del seu grup.

Article 31

1. Els Estats parts reconeixen a l'infant el dret al repòs i al lleure, al joc i a les activitats recreatives pròpies de la seva edat, i a participar lliurement en la vida cultural i artística.

2. Els Estats parts respecten i afavoreixen el dret de l'infant a participar plenament en la vida cultural i artística, i fomenten, en condicions d'igualtat, l'organització de mitjans apropiats de lleure i d'activitats recreatives, artístiques i culturals que tinguin l'infant com a destinatari.

Article 32

1. Els Estats parts reconeixen el dret de l'infant d'ésser protegit contra l'explotació econòmica i de no ésser obligat a realitzar cap treball que comporti riscos o sigui susceptible de comprometre la seva educació o de perjudicar la seva salut o el seu desenvolupament físic, mental, espiritual, moral o social.

2. Els Estats parts prenen mesures legislatives, administratives, socials i educatives per assegurar l'aplicació del present article. A tal fi, i considerant les disposicions pertinents dels altres instruments internacionals, els Estats parts, en particular:

- a) Fixen una edat o edats mínimes per poder treballar;
- b) Preveuen una reglamentació apropiada d'horaris de treball i de condicions d'ocupació;
- c) Preveuen penes o altres sancions apropiades per garantir l'aplicació efectiva del present article.

Article 33

Els Estats parts prenen totes les mesures apropiades, àdhuc les mesures legislatives, administratives, socials i educatives, per protegir els infants contra la utilització il·lícita d'estupefaents i de substàncies psicotropes, com les defineixen les convencions internacionals pertinents, i per impedir que els infants siguin utilitzats per la producció i el tràfic il·lícits d'aquestes substàncies.

Article 34

Els Estats parts es comprometen a protegir l'infant contra totes les formes d'explotació sexual i de violència sexual. Amb aquesta finalitat, els Estats prenen en particular totes les mesures apropiades a escala nacional, bilateral i multilateral per impedir:

- a) Que s'inciti o que s'obligui els infants a lliurar-se a una activitat sexual il·legal;

b) Que s'explotin infants amb finalitats de prostitució o altres pràctiques sexuals il·legals;

c) Que s'explotin infants amb la finalitat de produir espectacles o material de caràcter pornogràfic.

Article 35

Els estats parts prenen totes les mesures apropiades a escala nacional, bilateral i multilateral per impedir el segrest, la venda o el tràfic d'infants per a qualsevol finalitat i sota qualsevol forma.

Article 36

Els Estats parts protegeixen l'infant contra totes les altres formes d'explotació que puguin perjudicar qualsevol aspecte del seu benestar.

Article 37

Els Estats parts vetllen perquè:

a) Cap infant sigui sotmès a la tortura ni a penes o tractaments cruels, inhumans o degradants. No es pronunciarà cap pena capital, ni de cadena perpètua sense possibilitat d'excarceració per infraccions comeses per persones de menys de divuit anys;

b) Cap infant sigui privat de llibertat de manera il·legal o arbitrària. L'arrest, la detenció o l'empresonament d'un infant han d'ésser conformes a la llei, i només han d'ésser una mesura d'últim recurs, i d'una durada tant breu com sigui possible;

c) Els infants privats de llibertat siguin tractats amb humanitat i amb el respecte degut a la dignitat de la persona humana, i d'una manera que tingui en compte les necessitats de les persones de llur edat. En concret, els infants privats de llibertat seran separats dels adults, tret que es consideri preferible de no fer-ho en l'interès superior de l'infant, i tenen el dret de mantenir-se en contacte amb la seva família per mitjà de correspondència i de visites, excepte en circumstàncies excepcionals;

d) Els infants privats de llibertat tinguin el dret a tenir ràpidament accés a l'assistència jurídica o a qualsevol altra assistència apropiada, i el dret d'impugnar la legalitat de llur privació de llibertat davant un tribunal o una altra autoritat competent independent i imparcial, i a què ràpidament es prengui una decisió en la matèria.

Article 38

1. Els Estats parts es comprometen a respectar i a fer respectar les normes del dret humanitari internacional que els són aplicables en cas de conflicte armat i que siguin pertinents per als infants.

2. Els Estats parts prenen totes les mesures possibles en la pràctica per a vetllar perquè les persones que no hagin assolit els quinze anys d'edat no participin directament en les hostilitats.

3. Els Estats parts s'abstenen de reclutar en llurs forces armades a les persones que no hagin assolit els quinze anys d'edat. Quan s'incorporen persones de més de quinze anys però de menys de divuit anys, els Estats parts s'esforcen a reclutar amb prioritat els més grans.

4. De conformitat amb l'obligació que els incumbeix en virtut del dret humanitari internacional de protegir la població civil en cas de conflicte armat, els Estats parts prenen totes les mesures possibles en la pràctica perquè els infants afectats per un conflicte armat beneficiïn de protecció i d'atenció sanitària.

Article 39

Els Estats parts prenen totes les mesures apropiades per facilitar la readaptació física i psicològica i la reinserció social dels infants víctimes de tota forma de negligència, d'explotació o de sevícies, de tortura o de qualsevol altra mena de penes o de tractaments cruels, inhumans o degradants, o de conflicte armat. Aquesta readaptació i aquesta reinserció es produeixen en condicions que afavoreixen la salut, el respecte d'un mateix i la dignitat de l'infant.

Article 40

1. Els Estats parts reconeixen als infants que hom considera sospitosos d'haver infringit les lleis penals o que hom ha acusat o inculpat d'infracció a les esmentades lleis, el dret a un tractament que afavoreixi el seu sentit de la dignitat i de la vàlua personal, que reforci el seu respecte pels drets humans i les llibertats fonamentals d'altri, i que tingui en compte la seva edat i també la necessitat de facilitar la seva reintegració en la societat i de fer-li assumir un paper constructiu en el si de la mateixa.

2. Amb aquesta finalitat i tenint en compte les disposicions pertinents dels instruments internacionals, els Estats parts vetllen en concret perquè:

a) Cap infant sigui considerat sospitós, acusat o inculpat d'infracció a la legislació penal per motiu d'accions o omissions que no estiguessin prohibides pel dret nacional o internacional en el moment en què han estat cometes;

b) Els infants que siguin considerats sospitosos o acusats d'infracció a la legislació penal tinguin, com a mínim, el dret a les garanties següents:

- i) Ésser presumit innocent fins que la seva culpabilitat hagi estat legalment establerta;
- ii) Ésser informat en els terminis més curts possibles i directament de les acusacions que hom li imputa, o, si s'escau, per l'intermediari dels seus pares o representants legals, i disposar d'assistència jurídica o de qualsevol altra assistència apropiada per la preparació i la presentació de la seva defensa;
- iii) Que la seva causa sigui vista sense retard per una autoritat o una instància judicial competent, independent i imparcial, segons un procediment equitable de conformitat amb els termes de la llei, en presència del seu assessor jurídic o altre i, tret que això sigui considerat contrari a l'interès superior de l'infant per motiu especialment de la seva edat o de la seva situació, en presència dels seus pares o representants legals;
- iv) No estar obligat a testimoniar o a declarar-se culpable; interrogar o fer interrogar als testimonis de càrrec, i obtenir la compareixença i l'interrogatori dels testimonis de descàrrec en condicions d'igualtat;
- v) Si es considera que ha infringit la legislació penal, poder apel·lar aquesta decisió i tota mesura decidida en conseqüència davant d'una autoritat o d'una instància judicial superior competent, independent i imparcial, de conformitat amb la llei;
- vi) Fer-se assistir gratuïtament per un intèrpret si no entén o no parla la llengua utilitzada;
- vii) Que la seva vida privada sigui plenament respectada en totes els fases del procediment.

3. Els Estats parts s'esforcen per promoure l'adopció de lleis i procediments, l'establiment d'autoritats i d'institucions especialment concebudes per als infants que hom considera sospitosos d'haver infringit la legislació penal o condemnats per haver-la infringit, i en concret:

- a) L'establiment d'una edat mínima abans la qual es presumirà que els infants no tenen la capacitat d'infringir les lleis penals;
- b) Cada vegada que sigui possible i desitjable, prendre mesures per tractar aquests infants sense recórrer al procediment judicial, quedant clar però que els drets humans i les garanties legals han d'ésser plenament respectats.

4. Amb la finalitat de garantir als infants un tractament conforme a llur benestar i proporcional a llur situació i a la infracció, hom preveurà tota una gamma de disposicions, relatives concretament a les atencions,

l'orientació i la supervisió, a l'assessorament, a la llibertat vigilada, a la col·locació en famílies d'acolliment, als programes d'educació general i professional i a les solucions alternatives a les institucionals.

Article 41

Cap de les disposicions de la present Convenció no atempta contra les disposicions més propícies a la realització dels drets de l'infant que poden figurar:

- a) En la legislació d'un Estat part; o
- b) En el dret internacional en vigor per a aquest Estat.

Segona part

Article 42

Els Estats parts es comprometen a fer conèixer àmpliament els principis i les disposicions de la present Convenció, per mitjans actius i apropiats, tant als adults com als infants.

Article 43

1. Amb la finalitat d'examinar els progressos realitzats pels Estats parts en l'execució de les obligacions que han contret en virtut de la present Convenció, s'institueix un Comitè dels drets de l'infant que durà a terme les funcions definides a continuació.
2. El Comitè està format per deu experts d'alta moralitat i de competència reconeguda en l'àmbit objecte de la present Convenció. Els seus membres són elegits pels Estats parts entre llurs ciutadans i exerceixen llurs funcions a títol personal, tenint en compte la necessitat d'assegurar una repartició geogràfica equitable i també els principals sistemes jurídics.
3. Els membres del Comitè s'elegeixen, en votació secreta, d'entre una llista de persones designades pels Estats parts. Cada Estat part pot designar un candidat escollit entre els seus ciutadans.
4. La primera elecció se celebrarà en el decurs dels sis mesos següents a la data d'entrada en vigor de la present Convenció. A continuació les eleccions se celebraran cada dos anys. Com a mínim quatre mesos abans de la data de celebració de cada elecció, el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides invitarà per escrit els Estats parts a proposar llurs candidats en un termini de dos mesos. El secretari general elaborarà la llista alfabètica dels candidats així designats, indicant els Estats parts que els han designat i a continuació la comunicarà als Estats parts en la present Convenció.
5. Les eleccions se celebren en el decurs de les reunions dels Estats parts, convocades pel secretari General a la

Seu de l'Organització de les Nacions Unides. A aquestes reunions, per a les quals el quòrum és els dos terços dels Estats parts, els candidats elegits membres del Comitè són aquells que obtenen el nombre més elevat de vots i la majoria absoluta de vots dels representants dels Estats parts presents i votants.

6. Els membres del Comitè s'elegeixen per un període de quatre anys. Poden ésser reelegits si es torna a presentar llur candidatura. El mandat de cinc dels membres elegits en la primera elecció arriba a la seva fi al cap de dos anys. Immediatament després de la primera elecció, el president de la reunió elegirà per sorteig els noms d'aquests cinc membres.

7. En cas de defunció o de dimissió d'un membre del Comitè, o si, per qualsevol altre motiu, un membre declara que no pot continuar exercint les seves funcions en el Comitè, l'Estat part que havia presentat la seva candidatura nomena, sota reserva de l'aprovació del Comitè, un altre expert entre els seus ciutadans per tal de cobrir la vacant i exercir les funcions fins a l'expiració del mandat corresponent.

8. El Comitè adopta els seu reglament interior.

9. El Comitè elegeix la seva mesa per un període de dos anys.

10. Les reunions del Comitè se celebren normalment a la Seu de l'Organització de les Nacions Unides, o en qualsevol altre indret apropiat determinat pel Comitè. El Comitè es reuneix normalment cada any. La durada de les seves sessions es determina i es modifica, cas d'ésser necessari, per una reunió dels Estats parts en la present Convenció, sota reserva de l'aprovació de l'Assemblea general.

11. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides posa a disposició del Comitè el personal i les instal·lacions necessaris per tal de dur a terme de manera eficaç les funcions que li han estat confiades en virtut de la present Convenció.

12. Prèvia aprovació de l'Assemblea general, els membres del Comitè establert en virtut de la present Convenció reben emoluments a càrrec dels recursos de l'Organització de les Nacions Unides, en les condicions i segons les modalitats fixades per l'Assemblea general.

Article 44

1. Els Estats parts es comprometen a sotmetre al Comitè, per mitjà dels bons oficis del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, informes sobre les mesures que hauran adoptat per fer efectius els drets

reconeguts en la present Convenció i sobre els progressos realitzats quant al gaudiment d'aquest drets:

- a) En el termini de dos anys a comptar de la data de l'entrada en vigor de la present Convenció per als Estats parts interessats;
- b) Després, cada cinc anys.

2. Els informes establerts en aplicació del present article han d'indicar, si s'escau, els factors i les dificultats que impedeixen als Estats parts complir plenament les obligacions previstes en la present Convenció. Així mateix, també han de contenir informacions suficients per donar al Comitè una idea precisa de l'aplicació de la Convenció en el país en qüestió.

3. Els Estats parts que han presentat al Comitè un informe inicial complert no han de repetir, en els informes que li presenten més endavant de conformitat amb l'apartat b, del paràgraf 1 del present article, les informacions de base anteriorment comunicades.

4. El Comitè pot demanar als Estats parts totes les informacions complementàries relatives a l'aplicació de la Convenció.

5. Cada dos anys, el Comitè sotmet a l'Assemblea general per mitjà dels bons oficis del Consell Econòmic i Social, un informe sobre les seves activitats.

6. Els Estats parts donen als seus informes una àmplia difusió en llur propi país.

Article 45

Per promoure l'aplicació efectiva de la Convenció i fomentar la cooperació internacional en l'àmbit objecte de la Convenció:

- a) Les institucions especialitzades, el Fons de les Nacions Unides per a la Infància i d'altres òrgans de les Nacions Unides tenen el dret de fer-se representar en el decurs de l'examen de l'aplicació de les disposicions de la present Convenció que depenguin de llur mandat. El Comitè pot invitar les institucions especialitzades, el Fons de les Nacions Unides per a la Infància i tots els altres organismes competents que consideri apropiats a emetre dictàmens especialitzats sobre l'aplicació de la Convenció en els àmbits que concerneixen llurs mandats respectius. Pot invitar les institucions especialitzades, el Fons de les Nacions Unides per a la Infància i d'altres òrgans de les Nacions Unides a presentar-li informes sobre l'aplicació de la Convenció en els sectors que siguin de llur competència;
- b) El Comitè transmet, si ho considera necessari, a les

institucions especialitzades, al Fons de les Nacions Unides per a la Infància i als altres organismes competents tots els informes dels Estats parts que contenen una demanda o indiquen una necessitat d'assessorament o d'assistència tècnica, acompanyats, si s'escau, de les observacions i suggeriments del Comitè quant a l'esmentada demanda o indicació;

c) El Comitè pot recomanar a l'Assemblea general que sol·liciti al secretari general que efectuï, en nom del Comitè, estudis sobre qüestions específiques que afectin els drets de l'infant;

d) El Comitè pot fer suggeriments i recomanacions d'ordre general fonamentats sobre les informacions rebudes en aplicació dels articles 44 i 45 de la present Convenció.

Aquests suggeriments i recomanacions d'ordre general es transmeten a tots els Estats part interessats i es notifiquen a l'Assemblea general, acompanyats, si s'escau, de les observacions dels Estats parts.

Tercera part

Article 46

La present Convenció està oberta a la signatura de tots els Estats.

Article 47

La present Convenció està subjecta a ratificació. Els instruments de ratificació s'han de dipositar en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 48

La present Convenció romandrà oberta a l'adhesió de qualsevol Estat. Els instruments d'adhesió seran dipositats en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 49

1. La present Convenció entrarà en vigor als trenta dies d'haver estat dipositat el vintè instrument de ratificació o d'adhesió en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

2. Per a cada estat que ratifiqui la present Convenció o s'hi adhereixi després d'haver estat dipositat el vintè instrument de ratificació o d'adhesió, la Convenció entrarà en vigor als trenta dies d'haver dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 50

1. Els Estats parts poden proposar esmenes i dipositar-ne el text en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides. El secretari general comunica llavors la proposta d'esmena als Estats parts, tot

demanant-los de fer-li saber si són favorables a la convocatòria d'una conferència dels Estats parts amb la finalitat d'examinar la proposta i posar-la a votació.

Si, en el decurs dels quatre mesos que segueixen la data d'aquesta comunicació, com a mínim un terç dels Estats parts es pronuncien a favor de la convocatòria d'una conferència d'aquestes característiques, el secretari general convoca la conferència sota els auspicis de l'Organització de les Nacions Unides. Les esmenes adoptades per majoria dels Estats parts presents i votants en la conferència es sotmeten a l'Assemblea general per a la seva aprovació.

2. Les esmenes adoptades de conformitat amb les disposicions dels apartats del present article entren en vigor quan han estat aprovades per l'Assemblea General de les Nacions Unides i acceptades per una majoria dels dos terços dels Estats parts.

3. Quan una esmena entra en vigor, és d'obligat compliment per als Estats parts que l'han acceptat, els altres Estats parts continuen lligats per les disposicions de la present Convenció i per totes les esmenes anteriors que hagin acceptat.

Article 51

1. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides rebrà i comunicarà a tots els Estats el text de les reserves que hauran estat fetes pels Estats en el moment de la ratificació de l'adhesió.

2. No s'autoritzarà cap reserva incompatible amb l'objecte i el propòsit de la present Convenció.

3. Les reserves poden ésser retirades en qualsevol moment per mitjà d'una notificació adreçada al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, el qual n'informa a tots els Estats parts en la Convenció. La notificació pren efecte a la data en la qual hagi estat rebuda pel secretari general.

Article 52

Els Estats parts poden denunciar la present Convenció per notificació escrita adreçada al secretari general de l'Organització de les nacions Unides. La denúncia entra en vigor un any després de la data de la recepció de la notificació per part del secretari general.

Article 53

Es designa al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides com a dipositari de la present Convenció.

Article 54

L'original de la present Convenció, els textos de la qual en anglès, àrab, xinès, espanyol, francès i rus donen

igualment fe, serà dipositat en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Com a testimoni de la qual cosa els plenipotenciaris sotasignats degudament habilitats per llurs governs respectius, han signat la present Convenció.

El Principat d'Andorra ha dipositat el seu instrument de ratificació el dia 2 de gener de 1996.

Segons l'establert en l'article 49, apartat 2, de la Convenció sobre els drets de l'infant, la Convenció entrarà en vigor per al Principat d'Andorra, als trenta dies d'haver dipositat el seu instrument de ratificació.
